

Na drodze do rozwoju błękitno-zielonych osiedli

Gospodarowanie wodami opadowymi na osiedlach mieszkaniowych
z wykorzystaniem błękitno-zielonej infrastruktury

Streszczenie

Miasta na całym świecie borykają się z problemem powodzi błyskawicznych. Pomimo tego, że rozwój błękitno-zielonej infrastruktury jest uznany za skuteczną strategię adaptacji do zmian klimatu, tempo zmian jest powolne. Znaczna część terenów miasta zajmowana jest przez zabudowę mieszkaniową wielorodzinną, gdzie w ramach wymaganego obszaru biologicznie czynnego można stosować powierzchniowe rozwiązania gospodarujące wodą deszczową.

Celem badań jest analiza możliwości wykorzystania BZI przez architektów w kształtowaniu systemów gospodarowania wodami opadowymi po wykluczeniu wód deszczowych z definicji ścieków w prawie wodnym. W pracy postawiono tezę, że **BZI służąca gospodarowaniu wodą deszczową na osiedlach mieszkaniowych powinna być wymaganym elementem zagospodarowania terenu oraz przedmiotem projektu architektonicznego.**

We wstępie nakreślam problem badawczy, cele i zakres pracy. Rozdział pierwszy to analiza międzydiscyplinarnego **stanu badań**, gdzie przyglądam się rozwojowi pojęcia błękitno-zielonej infrastruktury w literaturze naukowej oraz określłam lukę badawczą w dyscyplinie architektury i urbanistyki. Gospodarowanie wodą deszczową jest elementem miejskiego obiegu wody, który z kolei jest częścią obiegu wody w przyrodzie. Determinuje to podział pracy na trzy zasadnicze części: kierunki rozwoju BZI, narzędzia rozwoju BZI oraz kształt i formę BZI. Są one związane z podziałem odpowiedzialności za jej rozwój. W ramach **kierunków rozwoju** badam globalną oraz europejską podstawę do adaptacji do zmian klimatu w oparciu o rozwój BZI. W kolejnym rozdziale analizuję sytuację krajową oraz **narzędzia jakimi dysponują samorządy** w kształtowaniu polityki prośrodowiskowej zmierzającej do rozwoju BZI. W kolejnej części analizuję proces projektowy oraz elementy, które mają bezpośrednio wpływ na **kształt i formę BZI** na osiedlach mieszkaniowych. Definiuję system gospodarowania wodami opadowymi (SGWO), który określa źródło wody, elementy kierujące spływem powierzchniowym, elementy przechwytyjące spływ powierzchniowy w celu infiltracji, tymczasowej lub długotrwałej retencji. Najważniejszą funkcją systemu jest wykorzystanie wody opadowej jako cenny **zasób**. Dzięki analizom transdiscyplinarnym możliwe była analiza zagospodarowania terenu wybranych osiedli mieszkaniowych oraz opis parametrów SGWO w szczególności pojemności retencyjnej oraz zasięgu SGWO. W podsumowaniu podjęłam próbę syntezy wyników badań, która obejmuje **wnioski i ocenę elementów przyczyniających się do napędzania oraz hamowania rozwoju BZI.**

Istotnym wkładem w dorobek badawczy są analizy transdiscyplinarne z wykorzystaniem platformy Scalgo Life. SGWO łączy ze sobą potrzebę zwiększania pojemności retencyjnej miast w ramach kształtowania przestrzeni zielonych na osiedlach mieszkaniowych.